

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica I. Quadragesimæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

quentandos &c. Ut videam quid adhuc desit mihi, quām longē sim à te, quām sim nihil ipse in me. Ut videam quid sit suprame, quid infra me, quid pro me, quid ante me, quid post me, quid circa me, quām aliena, quām mea, quām tua! Ut videam quis tu, & quis ego? Ut videam quo tu dignus? & quid ego debeam tibi? Ut videam quām sis admirabilis in Angelis, quām amabilis in hominibus, quām terribilis in reprobis? Hæc videam Domine, ut confessim sequar te, magnificans te, & laudans nomen tuum in sempiternum.

DOMINICA I.

Quadragesimæ.

I. Non in solo Pane vivit homo. Matth. 4.

Verè non in solo pane, non solum secundum panem seu panis speciem, Corpus Domini sumendum est, sed secundum Spiritum, qui enim indignè manducat, judicium sibi manducat, non dijudicans illud. Væ mihi si in solo pane vivere soleo! cum spiritus sit qui vivificat, caro autem non prodest quicquam. Non igitur in solo pane Sanctissimi Sacramenti vivit homo; id est, non tantum contentus esse debet se Sacratissimam Eucharistiam sumpsiſſe, sed etiam conari, bene sumpsiſſe. Bene autem sumit qui cum fide, cum desiderio, cum charitate, cum humilitate, cum fiducia sumit; qui sumit cum carnis afflictione, cum profectus desiderio, non autem ex usu, qui agnoscit se nihil esse, se sibi nihil prodesse, omnia ex Deo habere, omnia ex Deo posse; hoc siquidem non ex solo pane vivere est, sed ex omni

huc defit
nihil ipse
quid infra
quid post
ne, qua
? Ut vi
eam tibi?
Angelis,
terribilis
ut con
laudans

omni zelo Dei, gladio quounque ancipiti, pe
netrabiliori, pertingente usque ad divisionem
animæ, compagum quoque & medullarum.
Et quid autem causæ quod ego toties Corpus
Christi sumens, vix tamen vivam? Nonne quia
in solo pane vivere volo, non verò in omni Dei
verbo? verbo inquam Divinæ inspirationis,
correptionis, mei ipsius dijivationis, exhor
tationis & inspectionis, Dei cognitionis, Spiritus
accensionis, fervoris. Audi anima mea verba
ista, & fac ea ut vivas.

2. In manibus tollent te.

Dic Anima mea Christo: Estne possibile Do
mine JESU, quod homines in manibus tol
lentte, imò tollent te linguis, ore, visceribus, id
que homines non Angeli, quasi non solis Ange
lis mandatum sit de te Domine, sed & homini
bus. Porrò quoties & ego fero Te mi JESU, &
ore & manu; quam verò dignè! Tu quidem
noſti imperfectum meum, sed tamen & ego
conſcius mihi sum, quia indignè, quia indevotè,
tepidè & inconsideratè, ac: quod pejus est, sine
ullo emendationis conatu te fero. Da mihi mi
JESU, ut aliquando resipiscam; ut dignè te tra
ctem ac recipiam fideliter, audacter, humiliter,
fide videlicet, desiderio, humilitate, meque sem
per magis magisque emendem.

3. Ductus est JESUS in desertum.

Ductus est; Credo à Spiritu Sancto, à Spi
ritu Amoris, quis enim eum in tantum
cordis & animæ meæ desertum inducere po
nuisse, nisi, Spiritus ille Amorofissimus, eum vel
duxisset, vel etiam expulisset. Gratias tibi ô Di
vine Spiritus, qui vel coactum JESUM ad corda
noſtra

nostra ducis , & gemitibus inenarrabilibus clamias in nobis proque nobis ducis eum ad desertum nostra ; verè deserta, desolata, solitaria, ejus gratiâ, ejus meritis, ejus virtutibus, ejus instituti indigna. Tu attende anima mea, ne diu in te desertum habeat JESUS ; sed vive cum illo, age cum illo , si tu ipsa semper non potes, cor saltem illi socium jugiter relinque, quo, & cum quo, oblectet; Pasce illum , ne esurire cogatur aut tentari pane lapideo ; pasce profectu, pasce fervore, pasce lacrymis, pasce humilitate, patientia, resignatione, hi sunt cibi, quibus libens vescitur, quibus desertum suum solatur, & quorum causa putat delicias esse, cum hominibus conversari.

4. *Ductus est JESUS à Spiritu.*

Olim dixerat per Spiritum, Filius accedens ad Servitudinem Dei , sta in timore & tremore, & præpara animam tuam ad temptationem, nunc ipso exemplo id ostendit; dicitur enim in desertum à Spiritu, ut tentaretur à Diabolo, post jejunium bene longum. Vocatus es ad vitam desertumque Spirituale , & ad obligationem Sanctitatis, sta in timore, desertum id est, non frequentia; nulla hic deliciarum, carnis, oblationum, sensualitatum, propriæ voluntatis judiciivé frequentia, vacua sunt hic ab his omnia & deserta, horrida verò omnia, durâ aspera carnis passionumque mortificatione, silentii solidudine, paupertatis defectu, disciplinæ rigore, obedientiæ magisterio. Una hic est consolatio quia à Spiritu S. ductus es, ut tenteris à diabolo; illo te solare, isthæc autem tolera, neque hoc cogita quomodo non tenteris, sed quomodo non supereris; & resolute animo proflus reli-

giose

g: DILECT
ficki
oper: access
Tomus III.
N. V
58

gioso & generoso, ut à Spiritu S. duci te finas, tentari quoque finas, vinci verò non finas, nam sine tentatione vivere non potes, temptationem verò vincere potes: non itaque in hac vita tentationes refuge, nec eas molestas puta, sed ad eas ferendas ad victoriam & tolerantiam earum, amare.

5. Ut tentaretur à diabolo.

Christus à Diabolo, Deus è Dæmone: Quis? quantus? à quo? & quanto tentatur, gestatur, assumitur, collocatur? quid amplius? etiam ad casum, ad adorationem sui, ad petitio- nem à se regnorum mundi incitatur. Magna equidem hæc humilitas, mansuetudo, patientia prudentia magna. En arma contra Hypocritas, contra falsos, contra fictos fratres, quos tolerare nec scis, nec potes, quos tamen tolerare debes, quia in Communi vita sine hoc non vivitur; ac non solum debes, sed etiam humiliter debes, mansuetè, patienter, prudenter; toleravit Ju- dam, Christus, tentatus à Diabolo est; ille osculo eum prodidit, hic tentando, de loco in locum gestavit. An tui fratres quos subdolos putas tibi, usque cò pervenerunt? Non puto; & esto; quomodo suos toleravit Christus, eo quoque modo, suos tolerare debet Christianus.

6. Et cùm jejunasset.

Christi jejunium Gulæ remedium est, simul que sobrietatis & abstinentiæ exemplum. Jejunavit Christus, quia tu voracitate, sensualitate, voluptateque ciborum, saporum, condimentorumque delectu frequenter delinquis. Jejunavit Christus, ut daret gulæ tuæ medicinam; doceretque te pugnare, mereri victoriam, ideo istud

J. D. L. E.
Bicki
Open: ascer
Tomus III.
N. V
58

istud Christi jejunium Ecclesia & veneratur & imitatur. Ideoque tu, filius si es Ecclesiaz, obedi Matri, sequere magistrum & scito te adhuc valde in Spirituali pugna novitiu[m], si gulâ superaris, scitoque te diabolo contemptum esse, qui Spiritualibus armis tecum pugnare non dignatur, cum sciat te carnali illo vitio, tam facile, tam s[ecundu]m posse superati. Quare non solùm libenter jejuna, sed etiam cautè comedere, nec sensualliter, nec avidè, nec ad satietatem. Et hæc faciens, jejunium Christi aliquantum non tantum carnis tuæ jejunio exprimere debes, sed multò magis mentis jejunio: frustra enim caro abstinet à cibis, si anima vitiis distenditur. Collige igitur mentem vagam, immortificatam, tepidam, curiosam, ad vanas aspirantem, sui oblitam, oblitam & Dei; eamque mortificationi, orationi, fervori, aliisque Spiritualibus exercitiis applica, tantò amplius, quanto hoc tertius & sanctius est & aptius, ut verè cum Matre Ecclesia canere Deo possis; Qui corporali jejunio virtia comprimit, virtutem largiris & præmia.

7. *Si Filius Dei es, dic ut.*

UNa hæc est de technis diaboli, fiducia videlicet virtutis propriæ & meritorum suorum; quā nonnunquam elevat servi Dei, peccatorum se se periculis exponunt. Præsumunt quiderat de Deo, magis autem revera de seipsis, ita ut videantur Diabolo obtemperare ea suggestenti, si Filius Dei es, dic ut lapides &c. iam scilicet multū profecisti, mortificatos habes sensus, iramque in potestate, ne timeas &c. Fidendum sanè est Deo non tamen præsumendum, fidendum, ubi gloria Dei requirit, aut Charitas pro-

ximi, sed
 culo res
 desiderat
 ac latron
 portu, m
 onustam
 tem, deri
 noscere,
 fit, ut du
 damus;
 timore &
 tur.
 8.
 Vildeba
 orsu
 Nempe n
 inclination
 sit, murr
 uidet, hu
 taque ad
 inclination
 dere. Eti
 si tamen i
 tione nos
 folus me
 hoc imple
 portas ho
 bolus, no
 Non p
 solo
 Iteus, nor
 liraëlem,
 pane Ang
 V.P.D.

eratur & obedi-
æ, obedi-
huc val-
uperaris,
ui Spin-
ignatur,
le, tam
n liben-
sensua-
faciens,
n carnis
d magis
net à ci-
e igitur
m, cu-
n, obli-
rationi,
applica-
anctitius
canere
ompripi-
videli-
uorum;
atorum
quiderh
a ut vi-
enti, Si
scilicet
sensus,
endum
fiden-
as pro-
ximi,

sumi, sed ubi inanis probatio virtutis est, peri-
culo res est vicina. Deprædari enim haud dubie
desiderat, quisquis thesaurum in manu portat.
Ac latrones & Piratæ, non invadunt fluentem è
portu, mercesque aliunde petentem navim, sed
onustam mercibus portuique appropinquan-
tem, deripiunt. Est igitur bonum dona Dei ag-
noscere, sed occultare ea oportet; sæpè enim
fit, ut dum virtutem nostram agnoscimus, ca-
damus; qui quamdiu eam nesciebamus, cum
timore & tremore salutem nostram operaba-
tur.

8. *Dic, ut lapides isti, panes fiant.*

Videbat tentator Christum esurire, ac proinde
orsus & temptationem à commiseratione.
Nempe non temere tentat diabolus, sed prius
inclinationes explorat, unde quem tristem agno-
bit, murmurationem ei suggesterit, quem lœtum
videt, huic suæ turbiam obtrudit & lasciviam. Ars
taque adversus diabolum magna est, invigilare
inclinationibus suis, nec temere eas foris pro-
dere. Etsi enim multæ illi sunt temptationum viæ,
si tamen nostras ignorat propensiones, qua ra-
tione nos tentet, difficile statuit. Unde Apo-
stolus monet, Nolite locum dare diabolo. Vis
hoc implere? nihil timeas, nihil cupias, claude
portas hosti & non poterit intrare. Etenim dia-
bolus, nos per nos oppugnat.

9. *Non in solo pane vivit homo.*

Non planè in solo pane; quæ enim hæc vita,
solo pane vivere? Sit quamvis panis Ange-
licus, non tamen in illo solo vivit homo. Audi
Iraælem, quomodo nauseat anima ejus super
pane Angelico, sicut super cibo aliquo levissimo

V.P.Druzb. Op. X.

G

Com-

*g: DILEX
bicki
oper: ascer
Tomus III.
N: V
58*

Compositus homo est ex carne & Spiritu, id est opus habet pane nutritri & verbo, quare tam pauci in mundo homines plenè sunt vivi, qui solo ut plurimum pane vivunt. In religione sane frequentius homines vivos, vegetos, robustos, lætos, invenies, quia non in solo pane vivunt. O felicitatem Religiosorum, si tamen & bona sua norint; etenim & illi frequenter cibum fastidiunt de ore Dei procedentem. Miser est infans, qui cibum præmansum à nutrice respuit, miser & homo, qui verbum procedens de ore Dei respuit & fastidit: Quisquis talis est, Dei non est, quia qui ex Deo est verba Dei audit.

10. *Non in solo pane vivit homo.*

Præclarum hoc est contra omnia tentamenta amuletum & antidotum. Facta tibi injuria est aliqua, suggerit vindictam tentator; responde; Non in solo isto vindictæ pane vivit homo, sed & in illo verbo, Dimitte ut c'mittatur, hoc enim processit de ore Dei. Bene forte tibi res cessit, applauditur, passimque gloriola se ingerit, & amor proprius, responde Gloria mea non est mea, ego non glorifico meipsum, Scriptum est enim, omnia in gloriam Dei facite.

11. *Mitte te deorsum.*

Omnis tentatio diaboli, Superbia est: sive enim ad alta, sive ad humilia incitat, ad Superbiæ vocat. Tale videlicet malum superbia est, ut sine illa diabolus tentare non possit, etiam tum, cum deprimere se suadet, exaltationem molitur, adeò, ut sit qui se nequitur humiliat. Rursum omne peccatum deorsum trahit semper, & tendit ad profundum usque inferni. Diabolum respice, quia ab alto loco ad quam

imum

imum ille
rum ille f
chaos, ait
ut nec
transire qu
peccatum
12.
Vana, v
nia su
stendi &
lker sunt
momento
mortis am
rum ostend
uti, cum n
transfert.
cadens Da
turus. Qu
i prostrat
bolo subm
gna dabis
mnem glo
Quod si v
quem ad
lius est, I
Sathanæ.
adoratione

Onsic
tradi
gelus ifste
num dilig
hoc te cu
flodia pr

ritu, idēb
uare tam
ivi, quia
one fane
obustos,
e vivunt.
& hi bo-
er cibum
er estin-
: respuit,
s de ore
est, Dei
i audit.
tamenta
i injuria
respon-
thomo,
ur, hoc
resces-
ingerit,
non eit
rum eft
t : five
rat, ad
n super-
polis,
altatio-
humili-
trahit
inferni.
quam
imum

num ille cecidit. Epulonem vide, supra Lazarum ille fuit, at quantum decidit! Magnum chaos, ait Abraham, inter nos & vos firmatum sit, ut neque hinc ad vos, nec à vobis ad nos transire quis possit. Et nonne fugies etiamnum peccatum omne, tanquam à facie colubri.

12. Ostendit illi omnia regna mundi.

Vana, vaga, inque momento transitoria omnia sunt bona mundi, quæ & in nomento ostendi & videri & cognosci possunt, quia videbiles sunt momentanea, non solum quod vix momento uno durant, sed quia in momento mortis amitti possunt; Ethac ipsa diabolus tantum ostendit; non sinit ea possidere, non sinit uti, cum minimè cogitas, aufert ea, adque alium transfert. Ad hac, talia sunt bona hac, ut nisi cadens Dæmonem adoraveris ea non sis habitorus. Quæ verò ista gloria si corruam, si cadam, prostratus jaceam, si me alteri & quidem diabolo submittam? O diabole si omnia mundi regna dabis, quare tamen vis regnare mihi? si omnem gloriam dabis, da etiam istam, ne cadam. Quodsi vero alteri subesse Deo, quam tibi; si quem adorare debeam, adorabo potius, quia Iesus est, Deum, eique soli serviam. Vade itaque Sathan. Te autem adoro Deus meus, omni adoratione quam tibi debedo super omnia.

13. Angelis suis mandavit de te.

Considera beneficium Dei, quod Angelo tecum tradiderit in custodiam; quaque cura Angelus iste te custodiat, cui ipse diabolus testimoniūm diligentiae perhibet. At tu quomodo cum hoc te custode geris? quam dignum te tali custodia præstas, qualemque te præstare debes.

G 2

Sed

*G: DR LXX
BICKI
OPERA ACCEP
TOMUS III.
N: V
58*

Sed quid est quod dicitur, Angelis, non Angelo? An non unus tui custos? Certè non unus sis-
pis; tot custodes sunt tibi, quot curam gerun-
tui, qui omnes invigilant pro anima tua, tan-
quam rationem reddituri. Vide ne id faciat
gementes.

14. *Accesserunt Angeli.*

VEI unam hanc ob causam diabolo esset in-
stanter repugnandum, ut Angelis pariamus
lætitiam, ut eorum ministerium, protectionem,
auxilium, applausum promereamur. Spe-
culum facti sumus mundo, Angelis, & homini-
bus; utinam etiam curaremus fieri recreatio-
rum! Audi Bernardum dicentem. Currifra-
tres, currite; non soli Angeli; sed ipse Angelo-
rum creator vos exspectat: Lætari fecistis An-
gelos in conversione, proficiamus & festinemus
eorum implere lætitiam. Nuptiæ paratae sunt,
sed nondum plena est domus, adhuc exspectan-
tur, de quibus nuptiæ impleantur. Etenim, cur-
tam prompti ad ministerium accurrunt, &c.

DOMINICA II.

Quadragesimæ.

1. *Transfiguratus est ante eos. Matth. 17.*

Jesus transfiguratus est ante fideles: in mani-
bus eorum, in ore, in corde eorum; propter
isolatum, nutrimentum, auxilium illorum. O
mira dignatio! Transfiguratus est, at quis?
quomodo? ex quo? in quem? is, qui sedet ad
dexteram Dei, sub specie panis est in altari, quem
Angeli intueri contra non audent, pro maiesta-
te in cælo, ille se hominibus dat in cibum in altari.

Verē